

Čís. 7375.

Osmidenní lhůty § 575, první odstavec, c. ř. s. platí i pro případ, sloučena-li v jednu žalobu žaloba o zrušení nájemního poměru se žalobou o vyklizení nájemního předmětu.

(Rozh. ze dne 1. října 1927, R II 320/27.)

Žalobu o zrušení nájemní smlouvy z důvodu § 1118 obč. zák. procesní soud první stolice zamítl. Odvolací soud odmítl odvolání žalobcovy. **Důvody:** Žalující strana domáhá se toho, by z důvodu § 1118 obč. zák. zrušena byla nájemní smlouva, uzavřená mezi stranami dne 17. května 1925. Platí tudíž pro odvolání osmidenní lhůta § 575 c. ř. s. Napadený rozsudek doručen byl odvolateli dne 28. června 1927, odvolací spis byl podán u soudu osobně dne 12. července 1927. Mělo proto odvolání jako opožděné býti procesním soudem první stolice zavrženo (§ 468 c. ř. s.). Poněvadž se tak nestalo, odmítnuto odvolání podle §§ 473, 471 čís. 2 c. ř. s. soudem odvolacím.

Nejvyšší soud nevyhověl rekursu.

Důvody:

Nejvyšší soud trvá — stejně jako judikatura bývalého Nejvyššího soudního dvoru ve Vídni od doby jeho rozhodnutí ze dne 9. ledna 1907, čís. 20.191/906, rep. nál. č. 196 — nepřetržitě na právním názoru, že ustanovení § 575 c. ř. s. o osmidenních lhůtách platí i v řízení o žalobách na vyklizení pronajatého předmětu, pokud se týče na zrušení nájemní smlouvy, protože i řízení o takových žalobách jest upraveno — jak praví § 575 c. ř. s. — »tímto oddílem«, totiž třetím oddílem šesté části c. ř. s., a to v §§ 569 a 574 c. ř. s. Platí-li osmidenní lhůta pro řízení o každé z obou těchto žalob, musí ovšem platiti také pro případy, v nichž obě žaloby jsou sloučeny v jednu. Stěžovatel se dovolává neprávem rozhodnutí ze dne 16. ledna 1924, č. j. R II 6/24 uveřejněného pod čís. 3406 sb. n. s. na odůvodněnou svého opačného názoru. I toto rozhodnutí hájí úvodem výslovně právní stanovisko tuto zaujaté a doličuje ve svých dalších vývodech jen, že a proč předpis § 575 c. ř. s. neplatí pro spory, kde jde o dodržení nájemní smlouvy. O takový případ tu však nejde.

Čís. 7376.**Dopravní řád železniční.**

Pokud dlužno v oznámení strany dráze spatřovati reklamaci ve smyslu § 98 (3) žel. dopr. ř. Okolnost, že reklamace nebyla doložena průkazem o hodnotě ztraceného zboží, mohla sice býti dráze důvodem, by reklamaci zamítla, ale neubírá reklamaci právní povahy písemného ohlášení nároku na náhradu, jímž se staví promlčení.

(Rozh. ze dne 1. října 1927, Rv II 35/27.)